

Tips til undringssamtale – barn

1	Kontakt og informasjon om formål	Spontansamtale • Ta utgangspunkt i utsegn frå barnet, åtferd eller uttrykk. • Spør kva som ligg bak utsegna, åtferda eller uttrykket	Planlagt samtale • Skap kontakt, peik på noko positivt • Forklar kvifor de skal snakke saman • Fortel om observasjonen(ane) og kva du undrar over • Etterspør kva som ligg bak åtferda/ endringane
2	Fri forteljing og utdjuping	• Oppfordre til fri forteljing, bruk opne spørsmål – spørsmål som har fleire svaralternativ Kva tenkjer du om...? Kvifor trur du det er slik...? • Sørg for å være ein aktiv lyttar Vær oppmerksom, vis at du er konsentrert om det som vert sagt, spør om meir informasjon, gjenta og summer opp for å være sikker på at du forstår rett • Bruk gjerne informert gjetting Dersom det skjedde trur eg at du... Kan det være sann at...? Eg vil gjette på at du meina...? • Hald eit opplevingsfokus Kva var det som faktisk skjedde? Fortel meg meir om dette... Korleis opplevde du...?	
3	Oppsummering og avslutning	• Konkret oppsummering av samtalens innhald • Takk for samtalen, gi ros til barnet/ungdommen	
4	Om barnet/ungdommen har fortalt noko som gir grunnlag for uro	• Utarbeid ein plan for kva som skjer vidare Kva skal skje? Kven skal involverast? Når skal det skje? Korleis vert det for barnet fram til no? • Tilby hjelp og støtte, ikkje lov noko du ikkje kan stå for	
5	Om det ikkje kom fram noko som gir grunnlag til uro	• Snakk om daglegdagse tema før avslutting • Gi opning for ny samtale • Ta nytt initiativ etter nokon daga	

Ved mistanke om **vald**, **overgrep** eller **alvorleg omsorgssvikt** – meld saka **direkte** til barneverntenesta og/eller politi (02800)